

POKOV VÁM!

MĚSÍČNÍK UNIČOVSKÉ FARNOSTI

Vánoce 2007 Ročník 3 Číslo 11

YHOSTILI JEŽÍŠE

Blíží se vánoce a ulice měst se halí do světla. Nekonečné řady obchodů představují jemné ale přehnané bohatství. Jsme snad v nejbohatší zemi světa.

Nalevo od našeho auta přitahuje naši pozornost řada výloh. Za sklem výkladní skříně lehce sněží - je to jen optický klam. Postavy kluků a holčiček na saních tažených soby a zvířátky Walta Disneye. Další sánky, děda Mráz, koloušci, prasátka,

zající, žáby a červení trpaslíci. Všechno se lákavě a nenuceně pohybuje.

Á, tady jsou andělíčky... Ale kdepak! Jsou to malé víly, které byly vymyšleny teprve nedávno jako ozdoba zasněžené krajiny. Malý chlapec v doprovodu rodičů se v okouzlení vytahuje na špičky a pozoruje postavičky za výlohou.

Ale mé srdce tomu nechce uvěřit, je téměř pobouřené: tenhle bohatý svět si přivlastnil vánoce a všechno, co k nim patří, a vyhostil z nich Ježíše!

Tento svět miluje poezii vánoc. Miluje atmosféru přátelství, kterou vyvolávají, dárky, které přinášejí, světla, hvězdy a vánoční koledy. Zaměřuje se na vánoce jako na okamžik největších výdělků v roce. Ale na Ježíše nemyslí.

„Přišel mezi své a oni ho nepřijali...“

„Nenašlo se pro něj místo pod střešou...“ ani na vánoce.

Dnes v noci jsem nespala. Tato myšlenka mi nedala spát. Kdybych se mohla znovu narodit, dělala bych spoustu věcí. Kdybych nezaložila Dílo Mariino, založila bych takové dílo, které by bylo ve prospěch vánoc lidí na zemi. Tiskla bych nejkrásnější přání na světě. Modelovala bych vysoce umělecké sochy a sošky. Nahrála bych básničky, koledy staré i nové, ilustrovala bych knihy o tomto „tajemství lásky“ pro malé i velké, psala bych scénáře pro filmy a představení.

Nevím, co všechno bych ještě dělala... Dnes děkuji Cíkvi, že zachránila obraz vánoc.

Když jsem před pětadvaceti lety byla v zemi, kde vládl ateismus, potkala jsem kněze, který vytesával sochy andělů, aby lidem připomínal nebe. Dnes ho chápu mnohem víc. Praktický ateismus, který nyní zaplavuje celý svět, to vyžaduje. Samozřejmě, že ponechat si vánoce a vyhostit novorozeného Ježíše - je cosi bolestného.

Ať se alespoň ze všech našich domovů zvedá hlas, který zvěstuje Toho, jenž se narodil, a ať se slaví jeho příchod jako nikdy předtím.

Chiara Lubichová

*Kéž ve vašich srdcích a domovech Ježíš nalezne radostné přijetí!
Pokojné a požehnané Vánoce, do nového roku 2008 pevnou víru,
naději a lásku přeje redakční rada časopisu.*

Zápisky z Farní kroniky 1915 - 1943 díl XII.

Vážení čtenáři,

do Farní kroniky tehdejší kronikář kromě ručně zaznamenaných zápisků také pravidelně volně vkládal novinové výstřižky. Značný počet těchto německy psaných dokumentů informuje o průběhu každoročních slavností Voskové svíce, pravidelně byly rovněž zakládány výstřižky s výsledky a komentáři voleb. Tyto materiály dnes mají vypovídací hodnotu spíše pro znalce tehdejších poměrů, avšak jeden pěkný článek Vám pro ilustraci předkládám.

Zaznamenává volby v našem městě z roku 1935: Volební den v našem městě proběhl nerušeně, četnictvem byl toliko „zadržán“ ulicemi se procházející vůl, který nesl nápis: „Já zůstávám marxistou“.

Ve městě panoval čilý život a volební účast byla velmi dobrá. Před volební kanceláří Sudetoněmecké strany podivovali se lidé počtu aut přivázejících staré a vetché osoby do volebních místností a brzy - ještě v dopoledních hodinách - byly ve výlohách volební kanceláře SHF oslavovány první volební výsledky.

Také v našem městě přinesly volební výsledky mohutné vítězství Henleinově Sudetoněmecké straně.

Tato na sebe soustředila 71,5% všech německých hlasů v Poslanecké sněmovně a 72% všech hlasů v senátu. V naší

obci by s 63,5% všech hlasů (započítány i české hlasy) měla Henleinova SHF absolutní většinu. Marxisté ztratili 49% svých pozic, avšak celková ztráta jest ještě větší, poněvadž komunisté pozbyli rovněž 86 hlasů, čímž obnáší celkový úbytek Internacionály 436 hlasů (350 plus 86). Byly rovněž vyvráceny báchorky, že by snad SHF byla pouze záchytnou organizací pozastavených stran: Národní strana a Národní socialisté měli v roce 1929 660 hlasů, avšak SHF dosáhla nyní 1858, tedy o 1198 hlasů více.

Volební blok byl jednomyslně odmítnut, bylo mu odevzdáno toliko 44 hlasů, Svaz zemědělců obdržel také pouhých 11 hlasů, křesťanští socialisté, kteří v roce 1929, kdy kandidovali společně s Živnostenskou stranou obdrželi 658 hlasů, dosáhli nyní jen na 246 hlasů.

České strany, které u posledních voleb daly dohromady celkem 236 hlasů, si polepšili na 331, tedy o 95 oprávněných českých voličů více oproti roku 1929.

Odpoledne uspořádala Sudetoněmecká strana v malém sálu Lidového domu malou oslavu, na níž se objevili vykonavatel úřadu a vůdce hnutí Dr. Langer, starosta Petsch a redaktor Tinkl, kteřížto přítomní byly bouřlivě oslavováni.

Vysvětlivky redakce:

SHF=Henleinem založená Sudetoněmecká vlastenecká fronta (Sudetendeutsche Heimatfront), z níž v roce 1935 vznikla Sudetoněmecká strana (Sudetendeutsche Partei, SdP).

(jihá)

DOPIS ŘEDITELE PMDD DĚTEM Z MISIJNÍHO KLUBKA V UNIČOVĚ

Špindlerův Mlýn 26.11. 2007

Milé děti,

jsem velmi rád, že se aktivně zapojujete do pomoci misíím, a upřímně Vám chci poděkovat za zasláný dar 2.500 Kč pro chudé děti, získaný z prodeje výrobků ze sušených květin. Vážím si Vaší solidarity, lásky a otevřenosti k potřebám druhých.

V letošním roce se zaměřujeme především na podporu dětí z Bangladéše, Ugandy a Malawi. Vaše štědrost zachraňuje sirotky a další děti z největší bída a pomáhá nalézat ztracenou důstojnost těchto maličkých. A jsou to právě oni, kteří se s vděčností svými modlitbami obracují k Bohu s prosbou za Vás, a tak jejich láska proměňuje i naše životy.

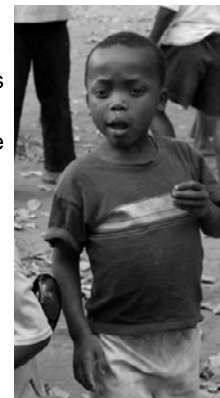
Ať Vám Bůh žehná, naplňuje Vás radostí a pokojem.

Za Papežská misijní díla přeje vše dobré a na další spolupráci se těší

P. Jiří Šlégr
Národní ředitel
Papežská misijní
díla

Špindlerův Mlýn

chlapec z Malawi

Zprávy o Benefici

11. listopadu tohoto roku se v koncertní síni v Uničově uskutečnila již šestá BENEFICE. Cílem Benefice je vyzískat finanční prostředky na podporu sociálních projektů naší charity. Totiž nyní s novým zákonem, který pěkně všem zamotal hlavu, se ztížilo fungování těchto projektů.

Na Beneficích nikdy nechybí různé osobnosti i z kulturní oblasti. Tu letošní podpořila i známá česká herečka Hana Maciuchová.

Benefice má vždy dopředu stanoven program. Jenže letos obsahovala něco neplánovaného - tím neplánovaným byl dopis. Tak popořádku. V neděli dopoledne se řešily ještě vzniklé těžkosti (onemocněl „náš“ pan Frej), sestřička mně předala obálku od paní Nohavičkové s prosbou, zda bych tuto obálku nepředala paní Maciuchové. Nikdo nevěděl co obálka obsahuje, ale protože nebyla od neznámého člověka, tak jsem obálku, „ač trochu nerada“, paní Maciuchové předala. Paní Maciuchová mne poté krátce s jejím obsahem seznámila,

a ptala se, zda má dopis přečíst. Vše bylo ponecháno na Boží vůli a rozhodnutí paní Maciuchové. V koncertní síni při čtení dopisu začali lézat andělé. Pro ty, kteří se nemohli Benefice zúčastnit, přikládáme tento dopis napsaný sestrami Dvořákovými z Uničova.

Atmosféra byla nevšední, místa zaplněna a co dodat k atmosféře této náročné akce? Že nechybělo Boží požehnání, to musel cítit každý sám. Na závěr chci velmi upřímně poděkovat všem, kteří svou podporou, pomocí a dílem pomáhají při Beneficích. Jsou to většinou stejně farníci, kterých si nesmírně osobně vážím.

Vždyt':

„Když pomáháme, uzdravujeme náš nemocný svět“.

Bc. Marcela Dražanová
ředitelka Oblastní charity Uničov

dopis "Andělé jsou mezi námi" str.3 (pozn.red.)

Andělé jsou mezi námi

Jsou to bytosti, které se nikterak neodlišují od ostatních lidí, a přesto jsou výjimečné, svým posláním nepostradatelné. Poznáme je až tehdy, když se nás osobně dotkne nějaká vážná událost, např. těžká nemoc blízkého člověka, a my hledáme možnost, jak novou situaci řešit. V té chvíli usilovně začneme hledat pomocnou ruku. V našem městě již léta takto pomáhá Oblastní charita, která mimo jiné poskytuje ošetrovatelskou a pečovatelskou domácí péči. Ta nám v těžké chvíli maximálně vyšla vstříc a po půl roce můžeme s jistotou konstatovat, že bez této pomoci – tedy těch živoucích andělů – bychom náš dobře míněný záměr – postarat se o naši 89-letou maminku, trvale upoutanou na lůžko – svépomocně samy nezvládly.

Hned na začátku, po převozu bezvládné maminky z nemocnice do domácího ošetřování, nám charita vyšla vstříc zapůjčením skvělého elektrického polohovacího lůžka. Od prvního dne ráno i večer začaly přicházet usměvavé sestřičky a pečovatelky a s profesionální jistotou se ujaly péče o její tělo.

Naučily nás, jak se máme o maminku starat přes den, jaké prostředky jí obstarat, jak jí ošetřovat postižené části těla a jak ji udržovat v neustálé čistotě. Jejich jistota, znalost, ochota pomoci a dobrá nálada s jakou přicházely, nás opravdu mile překvapily.

Hlavně v začátcích naší domácí péče, kdy jsme měly jen dobrou vůli, ale byly naprosto nevědomé a často i bezradné, byly pro nás těmi dobrými anděly, kteří přinášeli především pomoc, pokoj, radu a naději.

Dnes se mamčin stav již stabilizoval, postupně jsme mohly upustit od

jejich večerní pomoci, kterou už zvládáme samy. I maminka se podle svých možností snaží zapojit do péče, kterou potřebuje. Spolupracuje při rehabilitaci a její psychický stav se podstatně zlepšil.

Cítíme, že to všechno má smysl a jsme vděčné za to, že můžeme mamince spláčet svou péči tu její, kterou nám jako dětem kdysi poskytovala a děkujeme za každý den, který můžeme společně prožívat.

A chcete vědět, jak se tito andělé - jak je i s maminkou označujeme - jmenují? Mají zcela běžná jména, ale pro nás znamenají mnoho. Jmenují se Jitka, Kamila, Dana, Karla, Iva a dvě Zdeny a s vděčností vzpomínáme i na anděla Martu, která teď stejnou péči poskytuje v jiné organizaci.

Činnosti uničovské Charity a jejím obětavým spolupracovnícím, spolupracovníkům a všem sponzorům, bez kterých by tato organizace nemohla fungovat, proto patří naše upřímné poděkování.

Za sestry Dvořákovy srdečně děkuje
Jiřina Nohavičková

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2008

Vážení, opět se blíží doba, kdy Vaše domovy navštíví s koledou skupinky dětí v kostýmech Kašpara, Melichara a Baltazara pod vedením dospělého vedoucího skupinky, který se prokáže průkazem. Koledníci přijdou koledovat na podporu Tříkrálové sbírky, kterou pořádá Charita Česká republika na pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí, a na podporu charitního díla. V Uničově nejvíce potkáte tyto skupinky v pátek 4.1.2008 a v sobotu 5.1.2008. V okolních obcích datum koledování bude vyhlášeno obecním úřadem.

Vážení dárci, chtěli bychom Vás také informovat o využití vykoledované částky z Tříkrálové sbírky 2007 Oblastní charitou Uničov:

TS 2007 – VYUŽITÍ FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ

Celkem vykoledovaná částka za OCH Uničov, TS 2007: 251.039,-Kč
Částka určená k využití:
53% z 251.039,- Kč - **133.050,-Kč**

Z toho:

24% - bylo použito na podporu ošetrovatelské služby a denního stacionáře (Na dovybavení kompenzačními pomůckami a pomůckami potřebnými k výkonu služby. Např. tolik potřebná elektrická polohovací postel, termoport na přepravu obědů a jiné).

56,5% - bylo použito na podporu projektu pečovatelské služby pro seniory, který poskytuje služby občanům v Uničově a širokém okolí.

9% - bylo použito na dovybavení kontaktního místa pro klienty Kontaktního místa K - CENTRUM pro drogově závislé

(kontaktní místo bylo dovybaveno nábytkem, nádobím pro klienty)

10,5% z vykoledované částky se použilo na humanitární pomoc u nás i v zahraničí.

Z toho: **7,5 %** – bylo použito na přímou

pomoc sociálně potřebným občanům (byla finančně podpořena rodina se čtyřmi dětmi v Libině, která využila finance na rekonstrukci domu postiženého požárem).

3% - bylo použito na zahraniční humanitární pomoc v Dárfúru.

Srdečně Vás také zveme ke sledování přímého přenosu z koncertu na podporu Tříkrálové sbírky, který bude vysílat Česká televize v neděli 6.1.2008 od 17.00 hodin. Účast na této akci potvrdili např. Ewa Farná, Lucie Bílá, Petr Kolář, Petr Bende, Lucie Výborná, Monika Žídková . . .

Charita Uničov přeje Všem „Milostiplné a pokojné prožití vánočních svátků a hojnost Božích darů v novém roce 2008.“

INFORMACE PRO KOLEDNÍČKY:

Požehnání koledníků proběhne v sobotu 5.1.2008 v 8.30 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Uničově.

Biblické okénko

Jak byl napsán Nový zákon:

Papyrus

Všechny kopie Nového zákona (NZ) se nejčastěji opisovaly ručně na papyrus, což je zvláštní druh rostliny, která roste v deltě egyptské řeky Nilu, z jejíž lodyhy se dal vylisovat papyrový arch, na který se dalo psát. Neměl však dlouhou trvanlivost, a proto bylo nutné poškozené části znovu opsat na nový list papyru. Na rozdíl od našeho listu papíru byl arch papyru velmi drahý. Archy papyru se později začaly svazovat do podoby knihy a začalo se jim říkat kodex.

Vznik novozákonního souboru

V prvotní církvi se ustálil soubor novozákonních knih na počtu 27. Tomuto souboru říkáme kánon. Bylo je nutné odlišit od jiných textů, které ovšem nebyly věrohodné. Proto se v církvi muselo jasně stanovit, které knihy jsou závazné

a patří mezi knihy Nového zákona. Hlavní podmínkou bylo napsání těchto knih buď apoštoly a nebo jejich blízkými spolupracovníky. Navíc musela každá kniha NZ být v souladu s pravidly viry apoštolů. Nový zákon je tedy sbírka závazných knih.

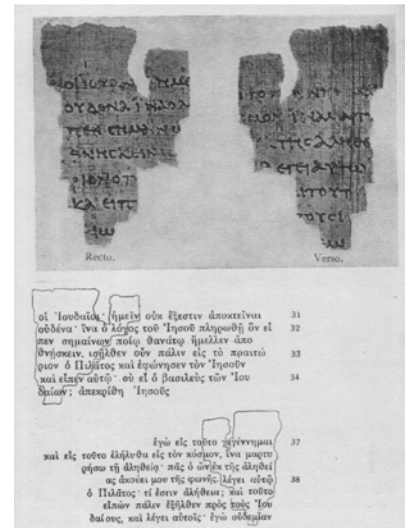
Uchované rukopisy

některých novozákonních a antických pisatelů

Století po Kr.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
MATOUŠ (před 70 po Kr.)												
MAREK (před 70 po Kr.)												
LUKÁŠ (před 70 po Kr.)												
JAN (před 100 po Kr.)												
ARISTOTELES (384 – 322 př. Kr.)												
CAESAR (100 – 44 př. Kr.)												
DEMOSTHENES (384 – 322 př. Kr.)												
HERODOT (484 – 425 př. Kr.)												
HOMÉR (kolem 800 př. Kr.)												
HORATIUS (65 – 8 př. Kr.)												
OVIDIUS (43 př. – cca 8 po Kr.)												
PLATON (427 – 347 př. Kr.)												
SOFOKLES (496 – 406 po Kr.)												
TACITUS (cca 55 – 120 po Kr.)												
VERGILIUS (70 – 19 př. Kr.)												

◀ - Fragments rukopisu

◀ - Celý rukopis

Uchování textů NZ

I když neznáme originál ani jediné knihy NZ, přesto nalezené zlomky papyrů Nového zákona, které známe svědčí o tom, že text knih NZ máme zachován bez porušení.

Nejstarší novozákonní rukopis Ryl. 457 asi z roku 125 n. l., je sice nepatrným zlomkem z 18. kap. Janova evangelia, ale je velmi důležitý pro své stáří. (jj)

Zapomenutý dárek

Každá věc má své místo, každý čin, stejně jako každá cesta - svůj čas. Existuje vlastně jakýsi řád, kterým se řídíme, aniž si to mnohdy uvědomujeme. Pokud se něco nebo někdo tomuto řádu vymyká v našem okolí, všimneme si toho okamžitě. Jsme si jisti tím, že to, co se právě děje, není zcela v pořádku. Je to naše mínění a máme na ně právo. Stejně pocity a vidění nemíjí ani mě. Nehovořím však o všech a jako správný a učenlivý křesťan se o nich snažím nejprve přemýšlet. Kladu si otázky. Proč? Jaký to má pro mne smysl? Co mi tím chce Bůh naznačit? Jak se mám zachovat nebo jak se postavit k určitému problému, či výzvě?

Třebaže mi nebudete věřit, řešila jsem svého času jeden dárek. Bude to brzy deset let, kdy moje maminka dostala vnuknutí Ducha svatého. Zkrátka, starší dcera přijela tenkrát z návštěvy u babičky s rozzářenými očima. Vyndala z kapsy batůžku peníze se slovy: „To máme od babičky na Medžugorje. Mirek a já.“ Nejdříve mne napadlo sobecky: „Proč jsem nedostala peníze také já?“ Bolest vystřídala beznadě: „Tolik peněz z lásky a minou se účinkem?“ Vzpomněla jsem si na Vánoce, které byly právě půl roku za námi. Zapomenutý dárek!? Velké dárky se darují přece o Vánocích! Přijme-me je s láskou a znovu si uvědomíme, jak moc si vážíme všech těch, kteří nás obdarovávají. Respektujeme dárci a je-

ho úmysl. Stejný úmysl měl s námi přece i Bůh, když nám poslal malého Ježíška na svět skrze naši nebeskou Maminku, Pannu Marii. Chtěl, abychom Ho přijali, abychom Ho milovali, abychom Mu naslouchali. Také tím, že Ho budeme respektovat. Bůh to s námi mohl myslet vždycky jen dobře.

Moje maminka to s námi myslela také vždycky dobře. Koneckonců, tentokrát o tom vypovídaly ty usměvavé oči. Když jsem se do nich podívala ale hlouběji, mohla jsem číst jen to, že Medžugorje se konat nebude.

Léto se vzdálilo stejně rychle, jako přišlo. Ještě párkrát jsem připomněla dětem cíl babiččina úmyslu ze strany mé lásky k ní. Když nebyla žádná odezva, pomyslela jsem si něco o vyhozených penězích i o tom, že vše, co bude následovat, je mezi babičkou a dětmi. Víte někteří sami velmi dobře, jak moc se hodí studentům každá koruna, když si musí nechat o větším kapesném jen zdát.

Čas plynul stejně každodenně a pomalíčku se přibližoval znovu vánoční čas. Naši vysokoškoláci přišli jednoho dne s velkým nadšením: „Pojedeme Do Taizé.“ Vůbec jsem si nedokázala představit, co tam mohou dělat. „Ale ty peníze jste dostali na cestu do Medžugorje!“, oznamovala jsem mírně jízlivě, připomínajíc tím respekt k jejich babičce. Kde Taizé je, mi dokázali říci. Podnes zůstává na stejném místě - leží ve Francii. Tedy nachází se na zcela opačném konci, než výše zmiňované Medžugorje.

Zajímal mne účel jejich cesty. „Tam se modlí a zpívají se tam písně“ - zaznělo stručně. Na odpovědi které se mi dostalo, bylo znát, že se oba chystají do neznáma. Na internetu bylo jen pramálo informací o tomto místě, tak co jsem mohla očekávat víc? Ukliďňovalo mě jen to, že modlitby a zpěvy budou tak jak tak jistě k užítku.

To, že opravdu byly, jsem mohla ocenit teprve po dlouhých osmi letech na své „vlastní kůži“ zřetelněji. Letos na jaře přišel syn s překrásným dárkem. Řekl mi, že nám zaplatí naši dovolenou. Cestu i pobyt do Taizé. Tentokrát jsem už věděla o Taizé něco víc. Je to „Poutí důvěry na zemi“. Jsou to také překrásná setkávání mladých při modlitbě. Je to místo Boží přítomnosti, Jeho lásky. Maminčiny peníze, to nebyl zapomenutý dárek. Naopak. Byl od té doby již několikrát zúročen, protože byl darován z lásky.

Možná Vás napadnou ještě jiné zapomenuté dárky, které jsme si mohli s někým vzájemně dát, ale nějak jsme to nestihli. Pohlazení, úsměv, tichost, upřímná poděkování, setkání, podaná ruka, s láskou darovaný i přijatý dárek... Na takové dárky máme díky Bohu ještě další čas.

Bůh je ve své lásce ohromující a nepředvídatelný. Děkujeme Ti za to, když přicházíš, Bože se svým řádem! Hospodine, svými skutky působíš mi radost, plesám nad činy tvých rukou. (Ž 92) (jiše)

Cesta

První letošní adventní neděle vyšla zrovna na termín, kdy jsem byl mimo mé bydliště. Při pěší procházce na nedělní ranní mši v novém liturgickém roce jsem si povšiml vzdálené špičky kostelní věže. Vyčnívala nad panoramatem střech domů na rozsáhlém sídlišti jako maják, který jasně zářil, a vedl správný směr kroků. Na chvíli, jak byl rozmanitý profil cest a ostatních komunikací, štíhlá část věže zmizela z mého dohledu, pak po chvíli pilné chůze se opět objevila a již mnohem blíže, aby opět v nějaké zákrutě mezi vysokými domy opět zmizela. Těsně před příchodem k cíli však už vůbec vlivem překážek v podobě zástavby městských domů nebyla vidět. Ale protože jsem věřil, že jsem nabral správný směr, pořád jsem se k cíli blížil, i když nebyl vidět. A tak jsem i věřil, že správně dojdou. Těsně před tím, než jsem kostel spatřil, jsem zřetelně uslyšel jasný hlas zvonů. Hlas zvonů zval všechny poutníky, kteří se sbíhali ze všech směrů do jednoho proudu. Cíl byl vnímán jiným smyslem. Hm - pomyslel jsem si, že to je jako naše cesta k Bohu. Během naší cesty k Bohu sice nevidíme cíl, musíme však věřit, a tím i vnímat, že cíl je hmatatelně před námi. V cestě jsou nejrůznější překážky, občas zapříčiní odklon ze správného směru nebo jsou příčinou komplikované

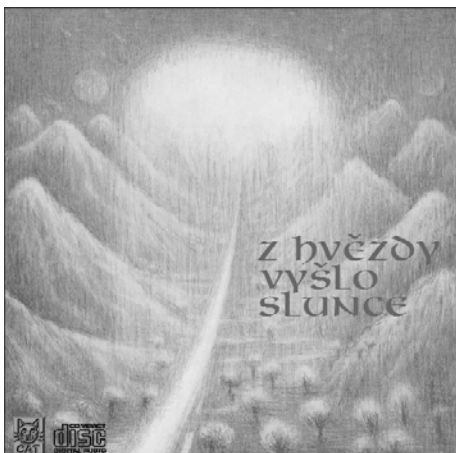

cesty. Vždy však nutně potřebujeme věřit a tím i vědět, že cíl existuje. Musíme mít pohnutky a pevnou víru k cíli dojít. Pokud neznáme způsob, jak se k němu dostat, musí nám cestu někdo ukázat, někdo nás musí vést, cestu k cíli nám musí trpělivě vysvětlit. My musíme trpělivě naslouchat a vstřebávat každou radu a metodiku. Můžeme se ale i setkat s někým, kdo nám ukáže cestu špatně - buď neúmyslně, nebo i se zlým úmyslem - můžeme omylem nastoupit na jiný dopravní prostředek, který nás poveze úplně jinam. Toužebně očekávaný cíl se vzdaluje. Zlé je, pokud z bezradnosti a nekonečného tápání vzdáme původní úmysl nebo zůstaneme na rozcestí obklopeni špatnými rádci. Jako i tenkrát, když jsem se povzbuzen vracel ze mše a pobrukoval si úryvek z nějaké adventní písně - na jedné z rušných křižovatek mne obklopily dvě ženy středního věku a bez přípravy mi vemlouvavě nabízely biblickou chvíli, bez ohledu na značný hluk bezprostředně projíždějících automobilů. Později mne napadlo, na které z křižovatek cest se nacházejí tyto hledači, a jak daleko a jakou cestou ke svému cíli později dojdou? A zda právě snad správná cesta, po které jdeme, a kterou nás někdo vede, už není cílem samým.

(jk, Karviná)

Nabídka adventního CD

Advent je nejvhodnější doba v roce, kdy můžeme naslouchat tichu. Odpoutat se od hluku tohoto světa, za nímž se skrývá tolik prosté krásy. Obsah adventní doby výstižně přibližují adventní písně - roráty, sestavené podle biblických textů. Tyto staré písně nás spojují s vírou našich předků. Byla to víra hluboká, poučená Božím slovem. Rorátní mše je jedním z mnoha obřadů konaných po celé Evropě k počtě Panny Marie. Konaly se velmi brzy ráno, ještě před zimním svítáním a za svitu svíček zvaných "rorátky"; začínaly po páté hodině ranní a někde i dříve. Tato doba měla i svůj hlubší význam, protože symbolizovala temnotu světa před příchodem Spasitele. Melodie rorátních písní jsou převážně domácí provenience a skrývají se v nich i nápěvy světského původu. Svou konečnou podobu si roráty získaly v době všeobecného rozvoje české řeči a kultury v 16. stol. S revoluční novinkou bohoslužby v národním jazyce přišli v Evropě už po roce 1420 husité: jejich Jistebnický kancionál je ve své době zcela ojedinělým pramenem. Staročeské roráty jsou výtvorem české reformace: vzešly z ideje bohoslužby v národním jazyce a zpívala je literátská bratrstva. Dlouhou tradici rorátů přerušily v českých zemích osvícenská reformy císaře Josefa II. a s nimi spojená likvidace literátských bratrstev po roce 1783. Dnes

jsou staročeské roráty už málo známy, přesto však zůstávají velmi pozoruhodným útvarem českých hudebních dějin a zaslouží si nepochybně nové-ho oživení. Na roráty adventní a vánoční středověké písně z 15. stol. Ježíš, náš Spasitel, In novo anno z Jistebnického kancionálu, i jiné anonymní. České barokní vánoční písně K. V. H. Rovenského, A. Michny z Otradovic a vánoční pastorela D-dur J. Kř. Kuchaře uzavírají vánoční blok, který se svým charakterem zcela odlišuje od první adventní části.

CD „Z hvězdy vyšlo slunce“ se podařilo nahrát v provedení zpěváků a hudebníků šternberského děkanátu, nahrávka se uskutečnila na podzim letošního roku v kapli Vincentia ve Šternberku. CD je možno si závazně objednat v redakci našeho časopisu, jeden ukázkový kus bude k vidění na stolku vzadu v kostele, prodejní cena je symbolických 150 Kč.

Protož, laskavý posluchači, věř, že vše, co uslyšíš, s upřímností a láskou ke cti a chvále Boží tvořeno jest.

Chceš-li poslouchat, poslouchej. Chceš-li zpívat, zpívej. Ku potěšení tvému ať je, co k srdci svému připustíš.

Pozvánka na Tříkrálový koncert

Dne **6.1.2008 v 15:00** ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Uničově se uskuteční již tradiční tříkrálový koncert. V první polovi-

ně vystoupí olomoucké komorní těleso Collegium Musicum, jež tvoří studenti UP Olomouc, které nabídne v autentické interpretaci skladby barokních mistrů, v druhé polovině koncertu pak vystoupí žesťové kvinteto BrassQ - studenti konzervatoře Kroměříž, JAMU Brno a VŠMU Bratislava. V jeho podání budou uvedeny skladby renesančních a barokních mistrů. Koncert tak definitivně ukončí vánoční období. **Vstupné dobrovolné.**

POŘAD VÁNOČNÍCH A NOVOROČNÍCH BOHOSLUŽEB

VÁNOCE

Bliží se svátky míru, pohody.
A co ty znesvářené národy?!
Ani rodiny nejsou vždy v pořádku.
Vše to špiní vánoční pohádka.

Okna a ulice symboly zdobené,
potkáváš lidi šťastné a znavené,
obtěžkané taškami i balíčky.
To radost nesou pro svoje lidičky.

Štěstí však největší můžeme dát,
když každý každého bude mít rád!
Dar největší, kdo lásku dostává,
bohatší a šťastný ten, kdo ji
rozdává.

Ilona Petříková
Vánoce 2006

Den	pondělí, 24. prosinec 2007	úterý, 25. prosinec 2007	středa, 26. prosinec 2007
Liturg. den/ farnost	ŠTĚDRÝ DEN	SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ	SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA, prvomučedníka
UNIČOV	21:00 tzv. „půlnoční“ ze slavnosti NAROZENÍ PÁNĚ	08:30 Kostelní sbírka je určena na společné aktivity arcidiecéze – desátek	08:30
RENOTY	15:00 mše sv. pro rodiny s dětmi, olevřání jesliček	10:30 Kostelní sbírka je určena na společné aktivity arcidiecéze – desátek	10:30
Poznámka		od 13:00 do 17:00 je možná prohlídka kostela a návštěva jesliček	od 13:00 do 17:00 je možná prohlídka kostela a návštěva jesliček
Den	neděle, 30. prosinec 2007	pondělí, 31. prosinec 2007	úterý, 01. leden 2008
Liturg. den/ farnost	SVÁTEK SV. RODINY Ježíše, Marie a Josefa	SV. SILVESTR I.	SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE
UNIČOV	08:30	17:00 Mše sv. na poděkování P. Bohu za uplynulý rok a sv. požehnání	17:00
RENOTY	10:30	-----	10:30
Poznámka			Světový den modliteb za mír

26. ledna od 19.30 hod., G - Club Uničov

1. FARNÍ PLES – LIDOVÝ BÁL

Vstupné: 70,- Kč

ZACHEUS
občanské sdružení

PROGRAM :

- HRAJE
dechovka NÁKELANKA z Nákla
- PŘEDTANČENÍ - HANÁČKÁ BESEDA
folklórní soubor HAGNÓZEK z Hnojic
- TOMBOLA
- LIDOVÉ PÍSNĚ
HANA MALOVANÁ a cimbálová kapela ROSA
- DIVADELNÍ SCÉNKA „Královská večeře“
MLÁDEŽNÍCI ze Šternberka
- COUNTRY tance
jednota OREL z Troubelic
- RAGTIME
na cello a akordeon – manželé VOMÁČKOVI
- SPOLEČENSKÉ HRY

Jednoměsíčník POKOJ VÁM! vydává Římskokatolická farnost v Uničově. Neprodejně! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Redakční rada: P. Josef Janek (jj), Jiří Hájek (jihá), Jitka Šenková (jiše), Dagmar Bradáčová (dabr), Jaroslav Kocůrek (jako), Jitka Kocůrková (jiko), František Vomáčka (frvo), František Kovařík (frko), Klárka Hájková (klhá)

Grafická úprava Jana Šumpíková. Tiskne KartoTisk, Šumperk, tel: 737 132 766. E-mail: vomacka.fany@seznam.cz.

Příspěvky posílat do 20. dne v měsíci psanou formou, na disketě, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Římskokatolická farnost, Kostelní náměstí 153, 783 91 Uničov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz